

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Comentaris

Com podran veure els llegidors en la ressenya de la sessió municipal, siguié portat al Consistori el assumpte del abonaments d' interessos de la Societat El Retiro al Hospital de Sant Joan Baptista, devengats pel donatiu de Mr. Deering, del qual havem parlat en altres ocasions.

La defensa feta per l'individu de la Junta Consultiva i primer Tinent d'Alcalde Sr. Font de que *els bonos de dita entitat no deuen guanyar interès fins que les obres estiguin acabades, i no havent-se pagat a ningú, tampoc no hi ha dret a queixa, i més havent-ho la Junta del Hospital admés aixís, no hi ha dret a discutir*, careix en absolut de tota lògica i sentit comú, constituint un absurd, una befa al seu donant i un *negoci* per la Junta d'El Retiro, en perjudici dels subscriptors de bonos, que amb gran senzillesa (i per informés que tenim, sens prèvia consulta) se 'ls ha escatimat prop d' un any i mitg d'interessos, per la *gran raó de que les obres no estaven llestes*, a pesar de venir-se explotant el edifici des d' Octubre de 1916.

De aquesta teoria sostinguda els de la majoria *convulsionista* a ben segur que totes les empreses de ferro-carrils, mines, pantans, recs i força hidràulica ne treuran model, doncs és *pingüe negoci* puig si els cabals que s' entreguen a interès per una línia fèrrea, no han de guanyar fins que estigui llesta, el compte no pod ser més rodó; i encare més: pensant de aquesta manera trobem que la Junta d' El Retiro tenia a mà el no pagar mai cap interès, consistint en no donar per llestes les obres fins l' any 2000 i tants.

Si les accions emesses portessin estampat "els interessos comen-

çaràn a devengar des de l' any 1918", i amb aquesta conformitat haguessin sigut adquirides; poca cosa objectariem; emprò, tan si els demés accionistes hi venen bé, en aquesta forma d' abonament, com si per sa espontànea voluntat renunciessin a aquest cobro, el Hospital de Sant Joan Baptista per cap concepte ha de deixar de percebre la part corresponent a interessos, des de el dia en que el seu donant feu entrega de les 10.000 pessetes, malgrat tots els acords que puguin pendrer les Junes, a no ser que se'ns exhibeixi un document firmat en que aixís ho disposi el seu donant: de que fins que les obres estessin llestes no guanyarien interès les deu mil pessetes soscriptes.

Clar ja's veu que les raons del Sr. Font cauen pel seu propi pès; i, amb tot, junt amb el Sr. Síndic, que donà com a bones les explicacions i conformes, els farem la següent pregunta:

¿Per què la societat El Retiro no ha fet *combregar* amb aquestes *rodes* a la casa ont feu l' emprèstic per acabar les susdites obres?

¿Per què la "Casa del Pueblo", sense tenir per acabada la casa, paga els interessos corresponents des de que enmatllavà els diners per a començar-les?

I vagi l' última per a la Junta del Hospital, que tant bé vetlla pels interessos dels pobres;

Si el dia 13 de Septembre de 1916 el Sr. Llopart donà compte oficialment en Junta *de que les 10.000 pessetes d' accions d' El Retiro adquirides per Mr. Carles Deering, per disposició de aquèst tenen que passar a ser propietat de l' Hospital, a fi de que les seves rendes serveixin per a son sosteniment*; ¿per què, al cobrar, l' Administrador actual

i després la Junta, no exigiren el pagament que'ls correspònd des de Septembre de 1916, ja que no podien alegar ignorància, per conèixer bé prou totes les operacions bancaries d' aquesta classe?

En resum, que no ens podem avenir de cap manera que amb *el donatiu del Excmo. Sr. Don Carlos Deering a favor del Hospital ha quedado reconocido y saldado, pues los intereses de bonos se han devengado desde primero de Enero de 1918, no pudiendo cobrarse antes por la circunstancia de no haberse terminado el edificio y considerarse improcedente devengar intereses por un edificio no construido*.

Mentres documentalment no se ens provi que amb dites condicions siguié el donatiu, seguim creient i afirmem,—encare que la Junta del Hospital ho hagi admés aixís,— que "El Retiro" segueix debent al Hospital de Sant Joan Baptista **533'33 pessetes** pels interessos del donatiu Deering de primer de Septembre de 1916 fins al 31 de Desembre de 1917, i que la Junta del benèfic casal ha pecat de negligència en defensa de la Santa Casa; recomanant de pás an el Síndic que no es trastoqui novament per que posem en descobert les MARTINGALES CONVULSIONISTES.

E. L.

CONVULSIONERIES

EXHORDI

Per haver sigut motiu de forta discussió en la sessió municipal última els dos primers articles publicats en nostre nombre anterior, avuy els reproduim, ja que aixís contribuirem a que la opinió pública pugui orientarse més degudament respecte als assumptes que en els mateixos es tracten.

I, aprofitant la ocasió, hem de fer constar ben alt i ben ferm que a nosaltres no ens produeixen la més petita inquietut ni molestia les bravuconeries i desplants, perquè a certes coses els dona valor la seva procedència, i rès pod desviarnos de la ruta que fa disset anys seguim noble i desinteressadament en prò de la màxima llibertat per a nostra estimada terra i a la vegada per a moralitzar la administració pública.

Martingales convulsionistes

En el nombre corresponent al dia primer del corrent mes de Juny, publicarem un article sota el títol de "Nepotisme municipal" demostratiu de com s' administra a la Casa de la Vila amb el sant intent de pegar fort an els cumplidors del seu deure, per a pagar amb bona moneda als incondicionals assalariats, prou capassos amb la seva inconciència i mala fé d' estrafer las veritats més grandioses.

No sapiguent com contestar als números que en allà consignàvem, en la Gazeta dels convulsionistes la mà interessada del cronista vol fer empassar amb la següent gacetilla del passat diumenge el *gazapo* administratiu aprovat per la majoria julianera socialera, i diu:

«Los adversarios locales andan desorientados en absoluto; suponen que la organización de las oficinas municipales trae aparejado un gravámen para el presupuesto cuando en realidad solo representa un aumento de cuatro pesetas con sesenta céntimos en el transcurso de los siete meses que faltan para finalizar el actual período económico de 1918. El apasionamiento local es mal consejero para hacer la oposición a una administración modelo.»

L' intenció del cronista és segurament la de demostrar que el encumbrado té recursos per a fer passar gat per llebre; però aquí tots ens coneixem, i el seu taelnt encare no ha arribat a tant que ens vulgi fer combregar amb tals rodes de molí, ni la seva oratoria és tan persuasiva que 'ns privi véure-li la de sota.

Per consegüent, estem en lo que varem dir, o sigui: que al poble el treball de les oficines

municipals li costarà des del primer de Juny a 31 de Desembre, 647'50 pesetes més de lo que li devia costar i *no* las "cuatro pesetas con sesenta céntimos".

Apostem doble contra senzill a que el Sr. Alcalde no sostindrà al Consistori lo que pretén demostrar l'anaritmètic cronista.

RATIFICACIÓ

Ho repetim: el Sr. Alcalde no va poguer demostrar, com és molt natural, lo que de cap manera resulta demostrable.

Solsament justificà les transferències de que s'havia valgut per a cubrir el major cost de les Oficines municipals. No demostrà que deixés d'ésser cert lo que nosaltres afirmàvem i continuarem afirmant: que per a realitzarshi un treball igual que avans, costarà al poble **647'50 ptes. més**, des de 1.er de Juliol a 31 de Desembre d'enguany, amb l'agravament de que aquest animent no representa pas un major jornal per a cap empleat, cosa molt justificada en les actuals circumstàncies, ans al contrari: fent encare més migrats els sous; qual cosa és inadmissible i arbitraria baix tots conceptes.

Nosaltres, com tothom que tingui sentit comú, considerem que els càrregos han d'ésser desempenyats per persones competents i aptes, amb retribucions adequades a la seva capacitat; i no que se entreguin a familiars i amics, en pegament del seu incondicionalisme.

Consti, doncs, que, apesar de certs *matonismes* destrempats, nosaltres som allà ont érem, sentint les ansies de sana civilitat enfront dels destenyits pellingos amb que 's netejen els de la colla convulsionista, els quals, política i localment, ens mereixen el més sobirà despreci.

E. S.

Etica convulsionista

Convençuts estàvem de que si algú havia de dir quelcom fós com fós a nostres requeriments de 2 de Febrer i 25 de Maig últims referents a l'abonament al Hospital de Sant Joan Baptista dels interessos devengats per les 10.000 pessetes entregades pel distingit filàntrop Mr. Carlos Deering a la societat "El Retiro", havia de ser l'únic cronista d'*El Eco* del convulsionisme, que a la cuenta és el portaveu dels diferents elements que componen l'honorable putin.

Vegis com s'explica l'aludit cronista el passat diumenge sense que li pugui la rojor al rostre:

«Esto nos predispone a exponer que la sociedad recreativa El Retiro ha satisfecho los intereses de sus bonos corres-

pondientes al primer semestre de este año, de manera que el donativo del Excmo. señor D Carlos Deering a favor del Hospital ha quedado reconocido y saldado, pues los intereses de bonos se han devengado desde 1.er de Enero de 1918, no pudiendo cobrarse antes por la circunstancia de no haberse terminado el edificio y considerarse improcedente devengar intereses por un edificio no construido.»

Lo que és improcedent i fins temerari, és el volguer fer creure que les quantitats entregades no tenien que devengar interés fins a la terminació de l'obra. A que aquest acord es referís a quantitats de soscriptos particulars, i que ells aixís ho acceptessin, no tindíem res que objectar; emprò tinguis en compte que el que tractem d'aclarir es refereix a un donatiu destinat a beneficència pública, i en aquest cas és inadmissible a totes llums que 's pugui admetre la teoria exposada, puig es podria donar el cas que les obres es fessin interminables per a lluirarse del pago d'interessos.

Solemniament encare no sabem que s'hagi inaugurat el nou estatge social de la societat El Retiro, pero sí que s'explota des de el primer d'Octubre de 1916, en que fou habilitat l'escenari per a fer-hi balls, i en Desembre del mateix any el saló platea al mateix objecte, per lo qual es pod deduir que en primer de Gener de 1917 estava ja el dit local habilitat al objecte destinat.

Dedució: que l'argumentació aportada pel cronista careix en absolut de tota lògica i de tot sentit moral, i en conseqüència seguim creient que El Retiro segueix devent al Hospital de Sant Joan Baptista 533'33 pessetes, pels interessos del donatiu Deering de primer de Septembre de 1916 a 31 de Desembre de 1917.

Socialismo y Nacionalismo

«Los socialistas debemos renunciar de una vez a discutir la idea nacional», escribe, poco más o menos, Jules Destrée en su reciente libro «Figures italiennes d'aujourd'hui». El ilustre diputado socialista belga, o, mejor dicho, valón, cree que el socialismo ha de aceptar el principio nacionalista, con todas las consecuencias legítimas que de él se derivan. El porfiado regateo, aunque no negación, que de este principio hacen muchos socialistas y obreristas, es cosa de la ante-guerra. Y una de las características del renovado socialismo de la post-guerra será, según Destrée, este respeto a la idea nacional, a la que se ha intentado oponer la idea de la lucha de clases.

Nuestro querido amigo Fabra Ribas no parece dispuesto a seguir el consejo de su correligionario belga. En sus recientes conferencias ha combatido el nacionalismo con argumentos y con acusaciones de la ante-guerra. Argumentos y acusaciones erróneas ayer como hoy, pero a cuya inconsistencia ha dado un trágico relieve el desenvolvimiento de la actual lucha.

Cree Fabra Ribas que el nacionalismo es esencialmente, irremediabilmente reaccionario. Lo que ahora ha dicho para apoyar esta tesis es lo mismo que dijo en su conferencia de la Casa del Pueblo, de Madrid, dos años ha, y lo mismo que nos decía, hace diez años, en nuestras cordiales discusiones particulares. El amigo Fabra no ha modificado en nada, absolutamente en nada, su ideario ni sus puntos de vista. Nosotros—lo reconocemos—hemos modificado, desde entonces, algunas de nuestras opiniones, aun manteniéndolas sobre las mismas ideas básicas. Esto ha

sido obra, no de veleidades del espíritu, no de falta de fijeza mental, sino de las enseñanzas de los hechos, de nuestras meditaciones y de nuestros estudios. Hay que tener «esperit de suite»; pero el espíritu de continuación no es lo mismo que el espíritu de inmovilidad. Y en la inmovilidad de las ideas, en la solidificación, digámoslo así, del pensamiento, vemos nosotros el defecto de Fabra Ribas como propagandista y como teorizador. La inmovilidad del propio pensamiento, a nuestro entender, es siempre un defecto. Pero lo es mucho más cuando se trata de hombres de izquierda. Un teólogo está en su puesto sosteniendo ideas inmutables, eternas como Dios mismo. Pero no está en su lugar un socialista.

Bien es verdad que el marxismo (no decimos el socialismo), es una especie de teología social y económica. El principio exclusivo de la lucha de clases, que la tradición socialista francesa no sostuvo jamás, es el gran dogma central de la filosofía histórica de Karl Marx. Este dogma, en el cual sigue creyendo Fabra Ribas, es, ante la lógica y la realidad, un muerto, tan muerto como los del cementerio, aunque los sacerdotes y los fieles de la Iglesia marxista, profundamente alemana, se nieguen a darle tierra. Y no vea el querido amigo Fabra ninguna ofensa en estas disquisiciones nuestras, pues bien sabe el sincero aprecio personal que de antiguo le profesamos.

No nos proponemos, en este artículo, contravenir los argumentos y las afirmaciones antinacionalistas de Fabra Ribas. Nos limitaremos a hacerle notar que el nacionalismo que él combate sanamente, no es el nacionalismo que proclama el derecho de los pueblos a la libertad nacional, o a disponer de sí mismos, según la fórmula wilsoniana.

Y este nacionalismo es el nuestro, no el otro, el de los «chauvins», los «junkers» y los «jingoos», que corresponde a otra acepción del vocablo, diametralmente opuesta. Podrá suceder, y en realidad sucede algunas veces, que los dos nacionalismos se presenten, no mezclados, pero sí yuxtapuestos. En este caso, el problema es simple para los socialistas y para los hombres todos de libertad: han de aceptar las reivindicaciones del nacionalismo libertador y han de combatir las ambiciones del nacionalismo imperialista. No obstante; debe tenerse muy presente que, con frecuencia, se usa el vocablo imperialismo, como el de hegemonía, en un sentido espiritual, moral, y que en este sentido es perfectamente legítimo.

El problema nacional de Cataluña es fundamentalmente el mismo que el de todos los pueblos que luchan por poseer un Estado propio, federado o libre, y por afirmar su personalidad. Hacer distingos en este punto, nos parece una escapatoria. Hay pueblos más vejados que Cataluña, con menos libertades que Cataluña, como Polonia, Eslovaquia y la Transilvania rumana. Pero los otros que han gozado, en los tiempos modernos, de libertades políticas y de derechos lingüísticos mucho mayores que Cataluña, como Irlanda (cuya situación, desde hace cincuenta años, desconocen nuestros germanófilos y aun algunos que no lo son), Finlandia, Bohemia y Croacia. Y, sin embargo, las reivindicaciones de estos pueblos son tan justas como las de los otros. Para que un pueblo tenga derecho a su libertad nacional, no precisa que se cuelgue por docenas a los patriotas. Basta con que no posea aquel amplio conjunto de libertades a que le da derecho su personalidad y por encima de todo su voluntad.

A. ROVIRA VIRGILI

La Publicidad

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 17

La presideix l'Alcalde, amb assistència dels Tinents, Síndics i els Srs. Plana, Roca, Planas Robert i Padrol.

S'aprova l'acta de l'anterior.

A proposta de l'Alcalde s'acorda que s'estudiï el trasllat i venda del Matadero actual, per exigir-ho aixís el creixement de la població; diu podria nomenar-se una comissió especial.

A proposta d'En Planas Robert s'en-

carregarà d'aquest assumpte les de Foment i Hisenda.

L'Alcalde proposa el nomenament del Jurat calificador de l'«Història del Moviment obrer»: que sigui compost per En Joan Salas Antón, Joaquim Bueso, Josep Comaposada i Joan Mitjans. Queda aprovat.

Queden enterats de que la Diputació Provincial ha subvencionat en 1000 pesetes al Hospital de Sant Joan Baptista en el corrent any.

Igualment ho queden dels fallos de la Comissió Mixta de Recrutament sobre joves dels reemplaços de 1917 i 1918.

Es dona per exclòs temporalment del servei a files a Lluís Planas Carbonell.

Es concedeix permís per a fer obres a En Salvador Magrans Magrans a la seva casa de Port-Alegre, 31.

Igualment també se'n dona a En Rafel Termes Junyent per a la construcció d'una fàbrica de planta baixa per a la fabricació de calçat, sense perjudici del dictamen de l'Arquitecte. Dita fàbrica s'emplaçarà al carrer Espalter i la plaça d'Espanya.

En Planas Robert pregunta quan es donarà compliment a l'acord pel nomenament definitiu dels agutzils, o si hi ha hagut modificació.

L'Alcalde promet que no es faràn esperar gaire els nomenaments, perquè en primer de Juliol vol tenir-ho tot arreglat, i podser en la sessió vinenta ja es farà.

El Síndic diu que hi ha un periòdic que *rela* a la Presidència que no sostindrà en sessió que l'augment d'empleats a les oficines municipals no causi un gravamen de 647'50 pessetes en set mesos, mentres que ells tenen entès que sols costa a la caixa 4'60 pessetes, i per lo tant vol que la Presidència ho aclareixi i que ho digui per demostrar lo contrari.

L'Alcalde, previ permís surt del saló i torna amb un paperet, segurament el borrador, i diu que per les transferències de crèdit que feu, durant aquets set mesos finals de l'any no s'augmenta el gravamen del Municipi per aquets motius. Rebaixa del sou del primer oficial en aquets nou mesos, 151'50 pessetes; renuncia pel Secretari del augment que tenia de sou en aquest mateix temps 241'55 pessetes; *non mesos d'honoraris Secretari del Juliat*, 375'05 pessetes i set mesos del son del que era auxiliar, fan en juny 1334'60 pessetes; are bé: els sous dels dos auxiliars nòbrats pugen 1330 pessetes; clar està, doncs, que el sobrepreu pel Municipi, és en realitat de 4'60 pessetes. (— ¡Bravo! Combinaciones financieras super.)

En Planas Robert diu que si al Consistori no li semblés mal, es faria seves les manifestacions del articulista i que per lo tant les sosté i afirma en totes ses parts tant en la part resultant numèricament com en l'intenció.

El Síndic contesta que no l'extranya que En Planas es fassi solidari de lo que vol demostrar que s'agraven els fondos municipals, i ells volen demostrar el contrari, acceptant com a bones les manifestacions de la Presidència.

En Planas Robert es ratifica en lo dit no convenent lo els arguments del Síndic; sostenint que el servei d'oficines costarà al poble 647'50 pessetes més en set mesos que lo que devia costar.

Contesta el Síndic que el té sense culpado això, i que la premsa pod parlar com li sembli, pero que constarà en acta que sols costa 4'60 pessetes més.

Es referma a lo què té dit En Planas Robert, i per lo tant que consti en acta les pessetes que s'tindran pagar de més durant set mesos al personal d'oficines.

En Julià diu que al fer les transferències tingué en compte que no resultés

gravamen pel presupuesto i el que resulta no és apreciable, havent-se obtingut la economia mercès als sacrificis d' uns quants i que la lògica dels números dona per resultat que 's carrega en aquest temps amb 4'60 pessetes.

En Planas Robert li contesta dient li que no està bé que 's desfiguri el presupost en benefici d' uns i perjudici d' uns altres; que si n'hi ha que voluntàriament es sacrifiquen, ell no'n té de fer res, però que 's dona el cas que mentres ocupà el càrrec de Secretari del Jutjat persona grata a l'actual majoria, encare que no visqués a la vila i per lo tant deixant de prestar sos serveis en benefici del Comú, amb protesta nostra, l'Ajuntament li satisfé imesalment la quantitat consignada, i quan aquest càrrec l'ha ocupat persona que no mereixia les seves simpaties, s'ha fet servir la consignació per a transferir-la i per lo tant perjudicant un servei que sempre s'havia atès. Aquesta és en resum l'intenció de les vostres transferencies.

En Julià diu que ho acordà l'Ajuntament.

Amb el nostre vot en contra, replica En Planas Robert, i per lo tant no ho acordà l'Ajuntament.

L'Arcalde: Bueno, ho acordà la majoria.

En Planas Robert: Naturalment; aixís deu censar en acta.

En Llansó diu que no era en sessió que es van acordar les transferencies de crèdit, lamentant que 's porti això al Consistori; creu que els regidors Planas i Bosc tenen raó y no comprén que si avans hi havia dos empleats se ni han de posar tres; que si are per aquestes transferencies no s'augmenta el Presupost, a l'any que vé, el sou del nou empleat serà una carga més pel Municipi, creu que a les oficines sobra un empleat, que es té de luxe, que avans tota la feina d'oficines per més que n'hi hagués, la feien amb el Secretari i els dos oficials, i que únicament es nombrà un temporero al haver-se de fer (li sembla el nou Cens) que costà 18 duros; que are podria fer-se igual i no el nomenament d'un empleat; per lo tant havent-hi dos, creu que l'altre sobra i que's téper luxe. (I el registre dels gossos, home!)

En Julià diu que are ja no's pod retrocedir, i que ho manifesti quan s'hagi de fer el nou Presupost; queda això acabat.

El Síndic diu vol aclarir-ho tot i que la Presidència expliqui l'assumpte de l'Hospital, per que s'expengueren unes fulles; a veure qui té raó.

En Julià diu que ho deixarà per a la sessió vinenta, no obstant adelantará que al rendir-se els comptes de l'Hospital hi havia superàbit i ha resultat després que hi ha déficit de més de mil pessetes.

En Planas Robert demana la paraula per a dir que les fulles de referència foren a conseqüència d'un article que firmat per ell publicà BALUART DE SITGES contestant aun solt insidiós; quin article sosté en totes ses parts i en tota sa intenció.

Que el solt vol fer semblar el déficit com causa de mala administració, i a la intenció del mateix es refereix, per que el déficit no té l'importància com a tal, ja que en els anys anteriors es trovarán en igual cas, doncs además de les coses que s'han anat fent, no es pod ajustar al centim el presupost per la raó de que les necessitats de l'Hospital son diferents, i amb igual cas es trovarà l'actual Administrador aquest any si no hi ha donatius extraordinaris.

En Julià barejant lo que deia En Planas en l'article i lo que digueren els

seus defensors en les fulles, diu que venir a exigir explicacions i fer el víctima no està bé, que si al presentar els comptes hi hagués hagut déficit, ningú hi tindria res que dir, que lo essencial eren les explicacions que acaba de donar.

En Planas Robert diu que en el seu article protesta de l'intenció del solt que el precedí en *El Eco*, pero no en les quantitats que's justifiquen sobrerament i no tenen cap valor.

En Julià diu que ell no hi té res que veure, i que allò de que cada palo aguante su vela era per que el superàbit no existia.

Li contesta En Planas que precisament aquesta apreciació el molestà, ja que ningú ha tingut de cubrir-li cap acte de la seva administració, ans al contrari que dels comptes que quedaren pendents de pago corresponents a 1917, ell en tenia de pagats particularment per la quantitat de més de mil pessetes que li foren abonades per l'actual Administrador en 29 de Març últim; además, si oficialment no hi hagués hagut aquest sobrant fictici com vostès diuen, ¿com s'hauria sostingut l'Hospital de primer de Gener al 22 del propi mes en que va pendre possessió el nou Administrador?

En Julià vegent-se agafat, no sap que contestar.

En Llansó diu que lo que 's vol saber és si hi havia o no superàbit, i ha resultat que no'n havia per haver-hi comptes pendents.

En Planas Robert es defensa novament i torna a aduir datos; produintse entre ell i En Sadurní un altercat que la Presidencia dona per finit manifestant que això no vol dir un vot de censura per a l'administrador surtint.

En Bosch li crida l'atenció dient que no 's comprén que entre els firmants de les fulles hi hagués dos individus de la Junta de l'Hospital, doncs are els mateixos han donat un vot de confiança al actual Administrador; demana que el Consistori se'n dongui per enterat.

En Julià manifesta que han demostrat la confiança a aquell per haver presentat un extracte de comptes de 1917 destinat exclusivament a la Junta, el qual, no obstant, per accedir als precs d'alguns, serà portat al Consistori en la sessió vinenta.

En Planas Robert demana que també s'hi portin els llibres de Caixa corrent i anterior.

El Síndic vol que també quedi aclarit lo dels interessos de Mr. Deering.

La Presidencia li adverteix que això no és assumpte directe del Municipi; no obstant, diu que ell considera que 'ls bonos de aquell senyor tenen el mateix valor que 'ls altres. Afegeix que s'han pagat els interessos d'enguany.

I al preguntarli si s'han pagat els de l'any anterior, En Julià li contesta que no sab res per aquest concepte.

En Llansó diu que hi ha tres regidors que són de la Junta d'El Retiro, i que En Font en pod parlar, doncs sab que El Retiro no deu res.

Aquest declara que la Junta va admetre aixís, i que si els interessos no se s'han pagat avans ha sigut per no haver-se acabat les obres.

A lo qual En Planas Robert objecta que lo lògic és que 'ls interessos començin a devengar quan el capital s'entrega i que ell, sigui lo que sigui lo que vagi acordarse, ho creu aixís; fentse seves les opinions del BALUART.

La Presidencia diu que no té autoritat per a parlarne, doncs ignorantse com En Deering feu el donatiu, no's pod discutir; i que l'únic que pod saberho és En Llopart.

En Font creu que s'hauria de veure l'acta de l'acort del Hospital.

En Planas Robert contesta que no hi ha res respecte a quan començarán a guanyar i s'ols fa referència a consignar se el donatiu.

En Font: Doncs els diners no han de guanyar interès fins que les obres estiguin acabades.

En Planas Robert: També podrien estar 50 anys i no pagar cap interès i anar explotant l'edifici des de l'any 1916, com se vé fent.

En Font: Això ja no's deu discutir, per que la Junta de l'Hospital aixís ho ha admès, i no s'han pagat els interessos a ningú per no estar les obres llestes i ningú n'ha protestat.

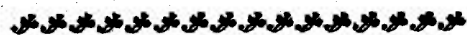
En Planas Robert: També s'hagueren pogut posar d'acord els senyors que tenen bonos i dir que no volen cobrar interessos i aixís l'Hospital també tindria que admetre l'acord dels donants com a bò i els quedaria sense la renta que va creure li entregava Mr. Deering.

En Julià diu que els bonos eren amb aquesta basse i que l'únic que tenia confiança amb Mr. Deering és En Llopart que an ell li mereix tota i més havent-ho acceptat aixís la Junta del Hospital, a pesar de que en l'acta de donació no hi consta pas aixís.

En Bosc es dona per satisfet de les explicacions, i diu que té confiança amb el Sr. Llopart, i que l'entitat «El Retiro» no deu un centim, i que si el BALUART vol sostenir lo contrari son lliures de fer-ho, i si son bojos que els tanquin.

En Planas Robert fa aclarir aquestes últimes paraules, i com En Bosc diu que ens portin a Sant Boi, nostre amic protesta fermament d'aquestes frases i diu que també pod ser ell el que hagi perdut les facultats mentals i que mereixi ser reclòs al manicomi.

Entre dits dos regidors s'arma gran rebombori que talla la Presidencia dient que no ha sentit res; i s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Aquesta nit en el Teatre del Prado Suburrense la companyia Belmaña posa en escena l'interessant obra La dicha agena dels germans Alvarez Quintero, havent obtingut molts aplaudiments.

DIUMENGE

Les tocineries apujen de preu el llarb i altres derivats de la carn de tocino, amb la consegüent alarma del veïnat.

DIJOUS

Ha sigut expedit per En Joan Riambau el següent telegrama del que s'ens ha facilitat copia que a continuació insertem:

«Excmo. Sr. D. Jnan Ventosa y Calvell. —Comisario de Abastecimientos. —Madrid. — Sus trabajos en favor de la nación y esplicaciones a los que intentan ponerle traba, son dignos del mejor encomio, y por esto le mando mi humilde felicitación, haciendo votos por la continuación en su cargo lo mismo que al Gobierno actual para el bien de España.

Juan Riambau. — Presidente del «Fomento de Sitges».

Es presentada a la Secretaria pel senyor Antón Torres Tomàs, una instància al senyor Arcalde, acompanyant un recurs de alçada per ésser cursat a l'Excm. Senyor Governador Civil de la Provincia contra l'acord de la sessió de l'Ajuntament de 15 de Maig en que 's declarà la seva cessantia.

*. Firmat pels regidors Barrachina, Planas Robert i Padrol és presentat a la Secretaria municipal per ésser cursat a la Superioritat altre recurs contra la sessió del Ajuntament de 15 de Maig, per quina es declarà cessant al empleat A. Torres.

DIVENDRES

Aquest matí ha tingut lloc la benedicció i inauguració de l'Esglesia i edifici construïts en el Monastir-Colegi de les R. R. M. M. Mercedaris sots la direcció del estimat compatriota don Antón Cartró Escala (e. p. d.), celebrant-se amb aquest motiu els següents cultes:

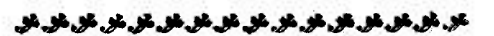
A les vuit del matí el Rvnt. Dr. D. Joan M.ª Miñana, Majordom del Excm. Senyor Bisbe de Barcelona, ha procedit a la benedicció del temple i edifici. A les deu Ofici solemne i sermó sient celebrant el Doctor Miñana, havent interpretat una escollida missa a veus i orquestra la música de capella dirigida pel Mestrè Torrents, començant després un solemne triduo.

A dits actes religiosos hi han assistit els R. R. P. P. Mercedaris residents a Barcelona i una nombrosíssima concurrència que omplia el temple.

A la tarda a les cinc en el Colegi ha tingut lloc, davant les famílies de les alumnes i invitats, la següent festa recreativa sots el següent programa:

Primer: «Córdoba», capritxo musical per l'alumna Maria Sariol. Segon: «Tus lindos ojos», serenada espanyola per la alumna Dolors Planas. Tercer: «Fabiola» drama en tres actes. Quart: «Cavalleria Rusticana» per Lluís Álvarez. Quint: «Melles Touchatout», sàinet en francès. Sext: «Marxa Húngara», per Antonia Elizaicin. Sèptim: «La Cigarra», cançó accionada per un grup de nenes, i Octau: «Mazurka de Godard», per Na Lluís Benazet.

No cal dir que tots els nombres han sigut molt aplaudits.

Noves varies

Organitzades pel «Club Deportivo Sitgetà», a les dotze del mitgdia de demà, diumenge, s'efectuarán unes importants Carreres de Natació.

La surtida serà de La Punta; el recorregut, de 100 metres; i hi haurà premis per als quatre nedadors que arribin de primer a la meta.

A l'Hospital de Sant Joan Baptista hi haurà castell de focs artificials, i serenada per la banda de música dirigida pel Mtre. Montserrat.

Demà a la tarda és esperat el chor de de Premià de Mar La Barretina blava.

Demà el segon team del club Racing de Sitges anirà a Valls a jugar un partit de Foot-ball amb equip d'allà.

El passat divendres dia 14 es celebraren en l'Esglesia de Ntra. Sra. de Pompeia solemnes funerals en sufragi de l'ànima de l'apreciada i virtuosa compatriota D.ª Antonia Catasús Ferrer vda. de D. A. Roses; quins se han vist concorreguts, degut a les nombroses amistats amb que compta tan distingida família.

Reiterem a ses familiars la més sincera expressió de nostre pèsom.

BANCO DE VILLANUEVA

Negociem tots els venciments primer de Juliol que tinguin anunciat llur pagament.

LA ESTRELLA
CONFITERIA : PASTISSERIA : PERFUMERIA
...
CASA QUE DONA' L PÉS
...
Major, 3 : SITGES
TELEFON 383

FUNERARIA
Salvador Forment
Angel Vidal, 5 : SITGES
Servei esmerat en tot lo referent a pompes fúnebres
PREUS REDUITS

EXPOSICIÓ DE CLAVELLS

Per al desenrotlló ràpid i màxim de les clavelleres i evitar l' inconvenient del fem,
que tant en els jardins com en les habitacions resulta antihigiènic, es recomana el

ABONO RAPID OZONIMA : FORMULA NÚM. 7
exprofés per a jardineria

Sacs precintats de 5, 10, 25, 70 i 100 kilos.

En una setmana n'hi ha prou per a conèixe'ls resultats

Fabricant : M. MAGRIÑA : Tarragona

Per a preus i detalls : JOAQUIM IMBURO: Major, 16: SITGES

Demani's : Sofres, sofrins i precipitats; i Sulfat de coure 98-99

Dr. M. Farrán

Cirurgià-Dentista
nort-americà

30, Parelladas, 30

SITGES

Camiseria SANS Boqueria, 32 Barcelona

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

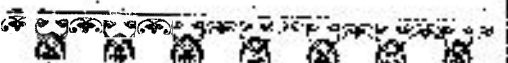
BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

LA CRISANTEMA
FUNERARIA primera de SITGES
Societat colectiva dels Srs. Ferret, Picas, Cartró, Marsal i Rius
Tallers : Sant Gaudenci, 2 i 4
Esmero, promptitut i economia : CAMBRA de DESINFECIO
Per als encàrregs podeu dirigir-vos
a qualsevol dels esmentats socis.

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Teléfono
G.
280

LA SITGETANA

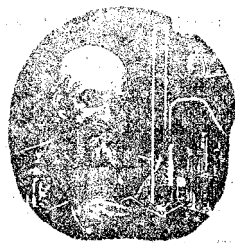
Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco

MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho: Aragón, 339, chafán Bailén; BARCELONA

Phosphorrenal ROBERT

RECONTITUENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Diputació de Barcelona